

ऽग्निः पञ्चऽर्तवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावत्तद्भवति
 ॥ २५ ॥ ते मौञ्जीभिरभिधानीभिरभिहिता भवन्ति । अग्निर्देवेभ्य उदक्रामत्स मुञ्जं
 प्राविशत्तस्मात्स सुषिरस्तस्माद्विवात्तरतो धूमरक्त-इव सैषा योनिरग्रेर्यन्मुञ्जोऽग्नि-
 रिमे पशवो न वै योनिर्गर्भः हिनस्त्यद्दिःसयै योनेर्वै जायमानो जायते योने-
 र्जायमानो जायाताऽइति ॥ २६ ॥ त्रिवृतो भवन्ति । त्रिवृद्वाग्निरश्वाभिधानीकृता भ-
 वन्ति सर्वतो वाऽअश्वाभिधानी मुखं परिशेते सर्वतो योनिर्गर्भं परिशेते योनिद्व-
 पमेतत्क्रियते ॥ २७ ॥ ते प्राञ्चस्तिष्ठन्ति । अश्वः प्रथमोऽथ रासभोऽथाज्ञ एवः क्ये-
 तेऽनुपूर्वं यद्वै तदशु संचरितमासीदेष सोऽश्वोऽथ यत्तदरसदिविष रासभोऽथ यः
 स कपाले रसो लिप्त आसीदेष सोऽज्ञोऽथ यत्तत्कपालमासीदेषा सा मृद्यामेत-
 दाहरिष्यन्तो भवत्येतेभ्यो वाऽएष द्वेभ्योऽग्रेऽसृज्यत तेभ्य एवैनमेतज्जनयति
 ॥ २८ ॥ ते दक्षिणतस्तिष्ठन्ति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै नो यज्ञं दक्षिणतो र-
 क्षाऽसि नाष्ट्रा न हन्युरिति तऽएतं वज्रमपश्यन्नमुमेवादित्यमसौ वाऽआदित्य
 एषोऽश्वस्तऽएतेन वज्रेण दक्षिणतो रक्षाऽसि नाष्ट्रा अपहृत्याभयेऽनाष्ट्रऽएतं य-
 ज्ञमतन्वत तथैवैतद्यजमान एतेन वज्रेण दक्षिणतो रक्षाऽसि नाष्ट्रा अपहृत्याभ-
 येऽनाष्ट्रऽएतं यज्ञं तनुते ॥ २९ ॥ दक्षिणत आहवनीयो भवति । उत्तरत एषा-
 भिरुपशेते वृषा वाऽआहवनीयो योषाभिरुपशेते वै वृषा योषामुपशेतेऽरन्नि-
 मात्रिऽरन्निमात्राद्वि वृषा योषामुपशेते ॥ ३० ॥ सा वैणवी स्यात् । अग्निर्देवेभ्य
 उदक्रामत्स वेणुं प्राविशत्तस्मात्स सुषिरः स एतानि वर्माण्यभितोऽकुरुत पर्वा-
 ण्यननुप्रज्ञानाय यत्र-यत्र निददाह तानि कल्माषाण्यभवन् ॥ ३१ ॥ सा कल्माषी
 स्यात् । सा ह्याग्नेयी यदि कल्माषी न विन्देदप्यकल्माषी स्यात्सुषिरा तु स्या-
 त्सैवाग्नेयी सैषा योनिरग्रेर्यद्वेणुरग्निरियं मृत्रं वै योनिर्गर्भः हिनस्त्यद्दिःसयै यो-
 नेर्वै जायमानो जायते योनेर्जायमानो जायाताऽइति ॥ ३२ ॥ प्रादशमात्री स्यात् ।